

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

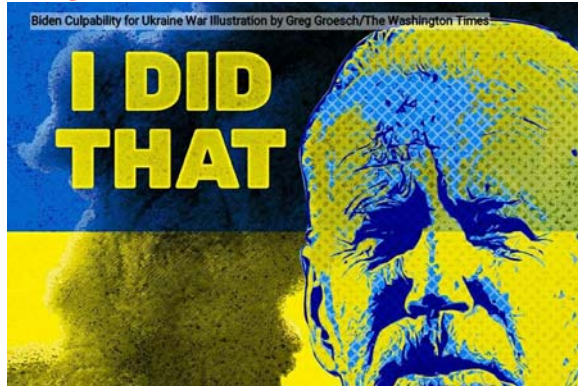
سیاسی

نویسنده: دیمیتری مینین (DMITRY MININ)

برگردان: ا. م. شبیری

۲۳ فبروری ۲۰۲۳

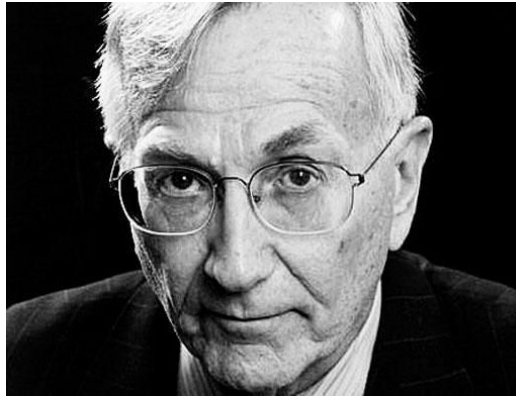
سیمور هرش توطنه سکوت را می شکند



افشای یک اقدام تروریستی دولتی تحریم شده توسط کاخ سفید، قدرت یک گلوله برفی در حال رشد را کسب می کند. افشای های بشدت قانع کننده سیمور هرش، روزنامه نگار نامدار امریکائی در باره اقدام جنایتکارانه کاخ سفید – انفجار «خط لوله شمال» روسیه-المان در بحیره بالتیک- اولین بار در نشریه زیرزمینی «Substack» انتشار یافت. اکنون این افشگری ها مانند یک گلوله برفی که از پنجه هژمون خودخوانده جهان در رفته، به تدریج بزرگ و بزرگتر می شود. تلاش سازمان دهندگان این اقدام تروریستی دولتی برای متهم کردن هرش به «تئوری توطنه» و محصور کردن انتشارات او با توطنه سکوت، ترکیب سازمان دهندگان خود را به عنوان توطنه گر واقعی، نه خیالی افشاء کردند.



با تورنسل مورد آزمایش قرار می‌گیرد: «آیا قصد دارید از سیمور هرش به خاطر افترائی که به وی می‌زنید، شکایت کنید؟» بالاخره سطح اتهامات او بی‌سابقه است! پاسخ دولت – سکوت کامل! پس، دادگاه باید بر اساس سوگند حکم صادر کند. هیچ کس نمی‌خواهد سرنوشت سرهنگ دوم الیور نورث در پرونده طولانی مدت «ایران-کنترا» را که در نهایت با زندان به جای همه به پایان رسید، تکرار کند. آن یکی بعداً مورد عفو قرار گرفت، اما این که آیا رئیس بعدی کاخ سفید «الیور» فعلی را خواهد بخشید یا خیر، یک سؤال بزرگ است.



سیمور هرش: «انفجار خط شمال عواقب وحشتناکی برای امریکا خواهد داشت»

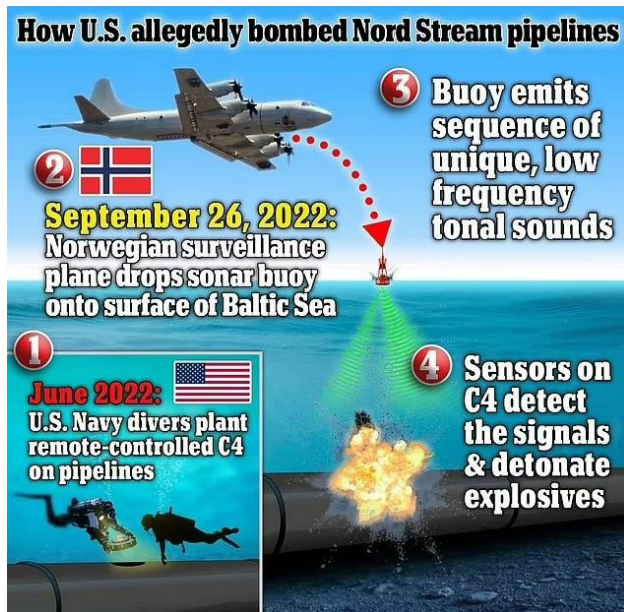
هرش که در ۸۵ سالگی سرزندگی بیشتر و چهارچوب فکری بهتر نسبت به جو خواب‌آلود نشان می‌دهد، روز به روز به تعداد مخاطبان نتیجه‌گیری‌های خود می‌افزاید و سطح درک آن‌ها را تعمیق می‌بخشد. نشریات اروپایی ردیف اول، عمدتاً آلمانی، به مصاحبه با هرش می‌پیوندند. منابع قدرتمند آسیایی در صف هستند، این موضوع در امریکا نیز در مرکز توجه قرار گرفته است.

[ویدئوی گزارش در باره انفجار «نورد استریم» توسط امریکا](#)

هرش بنا به گفته خودش، نمی‌خواهد در صفحه «نهنگ‌هایی» مانند سی‌ان‌ان یا فاکس نیوز به دلیل اغراض حزبی آن‌ها ظاهر شود. او برای خشنود کردن روزنامه‌نگاران روسی هم عجله نمی‌کند. اما مخالفان «مشکل‌ساز» عجله دارند تا «دستان مسکو» را به او بچسبانند.

سیمور هرش خود را وابسته به کسی نمی‌داند. او یک وطن‌پرست امریکایی است که با تعجب و وحشت می‌بیند که گروه کوچکی از متعصبان در دولت ایالات متحده، در سکوت شوم مقامات ناظر بر قانون اساسی، کشور را به سمت «جنگ جهانی سوم» سوق می‌دهند. هرش با دلایل موجه ادعا می‌کند که آنچه در بحیره بالتیک رخ داد، اقدام نظامی واقعی امریکا نه تنها علیه روسیه، بلکه علیه متحد خود – آلمان نیز بود.

دایره منابع احتمالی هرش به تدریج روشن می‌شود و او به تحقیقات خود چنان وفادار است که هرگز به آن‌ها، به ویژه در شرایطی مانند شرایط کنونی که با محکومیت طولانی به زندان مواجه است، خیانت نخواهد کرد. با این حال، او هر چه بیشتر به روشن کردن محیطی می‌پردازد که احتمالاً از آن سرچشمه گرفته است. روزنامه‌نگار در ابتداء گفت که عوامل اجرائی می‌توانند افراد وابسته به شرکت‌های خط لوله باشند. زیرا، بدون مشورت با آن‌ها حل مشکل فنی برای ارتش و سازمان‌های اطلاعاتی ایالات متحده آسان به نظر نمی‌رسید. گفته می‌شود «لوله‌گذاران» که به سوگند و التزام‌های سفت و سخت مقید نیستند، در محافل خود اطلاعات کافی در مورد این عملیات به اشتراک می‌گذارند. به احتمال زیاد هرش در واقع برخی از اطلاعات مربوط به مرحله نهایی حمله تروریستی را از آن‌ها دریافت کرده است.



چهار مرحله انجام عملیات نظامی علیه «نورد استریم»

هرش به اطلاعات مربوط به برنامه‌ریزی و بحث آن که در مخفی‌ترین اتاق واقع در مقابل کاخ سفید و متصل به ساختمان دوايت آیزنهاور از طریق تونل به عنوان بخش اصلی دستگاه شورای امنیت ملی انجام شد، به سختی می‌توانست دست یابد. بنابراین، کاملاً بدیهی است که «نشأت اصلی» از یک یا چند شرکت‌کننده در این جلسات یا افراد نزدیک به آن‌ها سرچشمه گرفته است.



سیمور هرش در ارائه کشفیات پیشین خود – ما منابع خود را فاش نمی‌کنیم

در مصاحبه‌های اخیر، هرش به وضوح بیان می‌دارد که بسیاری از افسران اطلاعاتی امریکا، با درک آنچه که این کشور و جهان را تهدید می‌کند، از کاری که «سیاستمداران» انجام داده‌اند، وحشت زده شده‌اند. مقامات سیا هیچ همدلی، به ویژه با روسیه نمی‌کنند. اما آن‌ها معتقدند که پس از یک سکون موقت به دلیل تمرکز کلی بر جنگ اوکراین، روابط ایالات متحده با المان و اروپا در مجموع می‌تواند به طور جدی تضعیف شود. بعید است هرش نام آن‌ها را فاش کند. اما او با قاطعیتی که صحبت می‌کند، نشان می‌دهد که منبع او از سیا است. تنها یک انگیزه وجود دارد- جلوگیری از لغزش آخرالزمانی به سوی درگیری نظامی تمام عیار با یک قدرت هسته‌ای!

تلاش نه چندان قانع‌کننده خود هرش برای معرفی سیا به عنوان سازمان‌دهنده کل عملیات با این پیام روشن که نمی‌تواند خود را «محکوم» کند، به‌طور غیرمستقیم معلوم است. در واقع، از مطالب ارائه شده مشخص است که خود حمله توسط متخصصان نیروی بحری ایالات متحده و با کمک ملوانان نظامی ناروی انجام شده است. سیا با تمام شهرت شومش،

صلاحیت‌های مربوطه را ندارد. متهم کردن اداره اطلاعات به این اقدام توسط نشریه جیبی معروف این سازمان یعنی واشینگتن تایمز (با واشینگتن پست اشتباه نشود) نیز عجیب به نظر می‌رسد. مانند اقدام پوششی زنبورها در مقابل کندوی عسل به نظر می‌رسد.



هرش خود تصریح می‌کند که ویلیام برنز، مدیر فعلی سیا و دیپلمات حرفه‌ای، شباهت چندانی به محرک و سازمان‌دهنده هر چیزی از این دست ندارد. این روزنامه‌نگار یادآور می‌شود که از مکاتبات دیپلماتیک امریکائی منتشره در ویکی لیکس مشخص است که برنز به عنوان سفیر، مخالف دخالت بیش از حد ایالات متحده در اوکراین و دخالت ناتو در آن بود. بعید است که او بتواند به سرعت دیدگاه خود را تغییر دهد. و اکنون، به گفته هرش، برنز با دستورکار صلح‌آمیزتر، وزیر امور خارجه را هدف گرفته است.

گفتار ردیوئی

به این معنا که برنز به خوبی می‌تواند به یک دسیسه خاص برای برکناری آنتونی بلینکن، رئیس کنونی بخش سیاست خارجی به‌مثابه «شاهین» پیشرو دولت دست بزند. هرش نقش اصلی در پیشبرد خرابکاری‌های بزرگ را به این فرد و همچنین، به معاونش ویکتوریا نولاند و جیک سالیوان، دستیار رئیس جمهور در امور امنیت ملی، که در طول زندگی حرفه‌ای خود توسط بلینکن رهبری می‌شد، محول می‌کند.



بازیگران کلیدی: ویکتوریا نولاند، آنتونی بلینکن، جیک سالیوان

معلوم شد که هر سه آنقدر نزدیک بودند که با اظهارات خود در مورد «درستی» و «مستحق بودن» انفجار «نورد استریم» در واقع، مشارکت‌شان را در اجرای آن تأیید کرد. آن‌ها همچنین بایدن، رئیس جمهور گنگ را که با «نگاه مودبانه» می‌گوید: «ما راه خلاص شدن از شر این خطوط لوله گاز را پیدا خواهیم کرد، ما خواهیم یافت... شک نداشته باشید»، به اینجا کشاندند. این اعترافات نیاز به مدرک خاصی ندارد. با این حال، مدارکی نیز وجود دارد و سیمور هرش آن‌ها را ارائه کرد.

بایدن پس از حمله: «بله، من... بله ما... بله، زنده نیست...!» و چه کسی آن را باور خواهد کرد؟ او همچنین با قرار دادن این رخداد در چارچوب رویدادهای اطراف اوکراین، ارزش تحقیقات خود را بالا برد. او می‌گوید: «من پوتین را توجیه نمی‌کنم و جنگ را تأیید هم نمی‌کنم، اما این واقعیت که خود ما با گسترش ناتو زمینه‌های این کار را فراهم آوردیم نیز آشکار است». هرش در استودیوی «دموکراسی اکنون» گفت: «ما می‌بایست به روسیه اطمینان می‌دادیم که اوکراین به عضویت ناتو پذیرفته نخواهد شد. اوکراین نمی‌تواند در این جنگ پیروز شود». او با تکرار افشاگری‌هایی که قبلاً انجام داده بود، تأکید کرد که تصمیم ایالات متحده برای منفجر کردن خطوط لوله به منظور جلب حمایت متحدان از اوکراین در زمانی بود، که برخی مردم بودند. سیمور می‌گوید: «آن‌ها می‌ترسیدند که اروپا از جنگ خارج شود».

سفر ناگهانی بایدن به کیف نیز گواه دیگری بر این ترس و هراس است و نشان می‌دهد که کاخ سفید با نادیده گرفتن همه سرزنش‌ها خطاب به خود، تلاش می‌کند با اقدامات علنی پرمخاطب بر آن‌ها سرپوش بگذارد. و این بدان معناست که موضوع «نورد استریم» را نه تنها نباید فراموش کرد، بلکه باید مورد بررسی همه‌جانبه قرار داد.

مأخوذ از: [بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

۳ اسفند- حوت ۱۴۰۱